

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 145

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 12 februarie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 385 din 18 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 106 alin. (1) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic și ale art. 52 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, în redactarea anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal	2–5
Decizia nr. 769 din 22 octombrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare.....	6–8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
23. — Ordin al ministrului afacerilor interne pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului afacerilor interne nr. 105/2020 privind examinarea medicală a candidaților la concursurile de admitere în instituțiile de învățământ care formează personal pentru nevoile Ministerului Afacerilor Interne, precum și la concursurile de încadrare în Ministerul Afacerilor Interne	9–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 385**

din 18 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 106 alin. (1) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic și ale art. 52 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, în redactarea anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 106 alin. (1) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic și ale art. 52 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de Nica Ion Popa în Dosarul nr. 4.098/205/2016 al Judecătoriei Câmpulung și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.806D/2017.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, domnul avocat Dumitru Bunduc, având împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia, arătând, în esență, că art. 106 alin. (1) din Legea nr. 46/2008 este neclar și imprevizibil, deoarece trimite la art. 36 și art. 37 din aceeași lege, care prevăd că anumite terenuri pot fi scoase din fondul forestier național, cu respectarea condițiilor prevăzute acolo. Totodată, art. 106 alin. (1) din Legea nr. 46/2008, ce incriminează reducerea suprafeței fondului forestier național a cărui componentă este reglementată la art. 1 alin. (2) din aceeași lege, trimite la aspecte care nu pot fi verificate nici de persoane abilitate. Câtă vreme un amenajament silvic nu se publică și nu este controlabil, este foarte greu pentru un cetățean să verifice care terenuri sunt supuse regimului silvic, cu atât mai mult cu cât terenurile nu au întocmit hărți cadastrale și nu sunt intabulate pentru a se verifica regimul lor juridic. În cuprinsul normei criticate se stabilește pedeapsa cu închisoarea dacă nu sunt îndeplinite condițiile art. 36 și art. 37 din Legea nr. 46/2008, însă aceste articole reglementează condițiile în care pot fi scoase terenurile din fondul forestier, fără a se preciza care sunt efectiv terenurile ce alcătuiesc fondul forestier național. Definierea incompletă a fondului forestier național, nedelimitarea în fapt, precum și lipsa de claritate a modului în care acesta se reduce vin în contradicție cu dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea

nr. 46/2008, care prevede că fondul forestier este constituit inclusiv din clădiri. Norma este lipsită de claritate și lasă la aprecierea discreționară a organelor de urmărire penală atât interpretarea ei, cât și stabilirea persoanei care răspunde penal. În cauză a fost inculpată și condamnată o persoană care deține dreptul de proprietate, fără a se dovedi că aceasta a construit pe terenul ce se află în fondul forestier național. Considerentele expuse sunt aplicabile și cu privire la art. 52 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, care se referă la amplasarea de construcții în afara zonelor de dezvoltare durabilă din ariile naturale protejate. Declararea ariilor naturale protejate s-a făcut la începutul secolului trecut și apoi s-a intervenit cu modificări care sunt cuprinse însă într-un plan nereglementat prin hotărâre a Guvernului. În textul de lege criticat nu se reglementează în mod clar cu privire la persoana care răspunde penal: constructorul, proprietarul ori posesorul și nici modalitatea de săvârșire a infracțiunii. Nu este clară nici semnificația termenului „construcție” și nici modul în care infracțiunea este consumată.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, deoarece textele de lege criticate sunt clare, destinatarii legii putând să-și ghideze comportamentul astfel încât să nu intre sub incidența legii penale. În lipsa unor condiții suplimentare impuse de lege, termenii „reducere” și „construcții” sunt înțeleși în sensul lor literal, subiectul activ fiind orice persoană care acționează în scopul reducerii suprafeței fondului forestier național și amplasează construcții în afara zonelor de dezvoltare durabilă din ariile protejate prin lege. Se arată că momentul săvârșirii infracțiunii, actele materiale și forma de vinovăție, ca elemente constitutive ale acesteia, urmează a fi stabilite de instanța de judecată a fondului fără a pune în discuție aspecte de constituționalitate. Potrivit art. 1 paragraful 2 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, statul are dreptul de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor în acord cu interesele generale ale societății: protejarea ariilor naturale, conservarea habitatelor, a florei și faunei sălbatice, în acest sens fiind și cele reținute prin Deciziile nr. 755 din 20 septembrie 2012 și nr. 902 din 17 decembrie 2015, prin care s-a statuat că dreptul de proprietate nu este absolut, ci se încadrează în limitele stabilite prin lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 13 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 4.098/205/2016, **Judecătoria Câmpulung a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 106 alin. (1) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic și ale art. 52 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor**

naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Nica Ion Popa într-o cauză penală în care a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de textele de lege criticate.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul arată, în esență, că textele de lege criticate sunt lipsite de claritate și previzibilitate atât cu privire la persoana responsabilă penal, la momentul consumării infracțiunii, cât și la modalitatea sub care se poate săvârși această infracțiune, având în vedere multitudinea de elemente materiale ce pot intra în conținutul infracțiunii (actele materiale).

7. De asemenea, termenul „construcții” folosit în definiția infracțiunii este prea general, permițând organelor de urmărire penală să aplice art. 52 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 în mod discreționar. Se arată, de asemenea, că termenul „reducere”, ce presupune o acțiune de „scădere”, „diminuare” a suprafeței fondului forestier național, este în totală contradicție cu dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 46/2008 și lasă la aprecierea discriminatorie a organelor de urmărire penală aplicarea acestor dispoziții, ceea ce duce la încălcarea egalității în fața legii.

8. Potrivit art. 1 alin. (2) lit. g) din Legea nr. 46/2008, fondul forestier național include: terenurile ocupate de construcții și curțile aferente acestora: sedii administrative, cabane, fazanerii, păstrăvării, crescătorii de animale de interes vânătorească, drumuri și căi ferate forestiere de transport, spații industriale, alte dotări tehnice specifice sectorului forestier, terenurile ocupate temporar și cele afectate de sarcini și/sau litigii, precum și terenurile forestiere din cadrul culoarului de frontieră și fâșiei de protecție a frontierei de stat și cele destinate realizării unor obiective din cadrul Sistemului Integrat de Securizare a Frontierei de Stat. Or, potrivit art. 52 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă amplasarea de construcții în afara zonelor de dezvoltare durabilă din ariile naturale protejate. Prin raportare la art. 1 alin. (2) lit. g) din Legea nr. 46/2008, textul de lege criticat reprezintă o normă ambiguă, lipsită de claritate și previzibilitate, ce conține elemente contradictorii care pot crea discriminare între cetățeni, prin aplicarea diferențiată față de persoane aflate în situații similare.

9. **Judecătoria Câmpulung** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

11. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la Deciziile Curții Constituționale nr. 755 din 20 septembrie 2012 și nr. 902 din 17 decembrie 2015, din care rezultă că dreptul de proprietate poate suferi limitări în ceea ce privește exercitarea sa. Referitor la criticile formulate prin raportare la alte dispoziții din Legea nr. 46/2008, se arată că prin Decizia nr. 59 din 21 februarie 2013 s-a statuat că asemenea critici nu vizează un raport de incompatibilitate între textul de lege criticat și norma constituțională, ci privesc o eventuală contradicție între dispoziții din același act normativ sau mai multe acte normative, aspect ce excedează competenței Curții Constituționale.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile reprezentantului autorului excepției și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 106 alin. (1) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 12 august 2015, și ale art. 52 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 442 din 29 iunie 2007, cu modificările aduse prin art. I pct. 78 din Legea nr. 49/2011 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 13 aprilie 2011, în redactarea anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, care au următorul cuprins:

— Art. 106 alin. (1) din Legea nr. 46/2008: *„Reducerea suprafeței fondului forestier național fără respectarea dispozițiilor art. 36 și 37 constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu amendă.”;*

— Art. 52 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007: *„(1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 1 an sau cu amendă penală de la 30.000 lei la 60.000 lei săvârșirea următoarelor fapte:[...] i) amplasarea de construcții, investiții în afara zonelor de dezvoltare durabilă din ariile naturale protejate, cu excepția celor destinate administrării ariei naturale protejate, a celor destinate prevenirii unor calamități naturale și a celor realizate în scopul asigurării securității naționale”.*

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) sub aspectul cerințelor de calitate ale legii, art. 16 — *Egalitatea în drepturi* și art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*. De asemenea, Curtea observă că, ulterior sesizării sale prin încheiere, autorul a depus o cerere prin care a invocat în motivarea excepției și prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție referitoare la dreptul la un proces echitabil. Or, potrivit art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți. Prin urmare, având în vedere că actul de sesizare a Curții Constituționale este încheierea pronunțată de instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, iar litigiul constituțional se desfășoară în limitele determinate în actul de sesizare, Curtea nu se poate pronunța în raport cu norma din Constituție invocată direct în fața sa (a se vedea, *ad similibet*, Decizia nr. 318 din 29 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 3 mai 2007).

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că sunt criticați termenii „reducere” și „construcții” din perspectiva faptului că aceștia ar fi lipsiți de claritate și previzibilitate. De asemenea, se apreciază că art. 106 alin. (1)

din Legea nr. 46/2008 este neclar în raport cu reglementarea cuprinsă în art. 1 alin. (2) lit. g) din același act normativ.

17. Curtea reamintește jurisprudența sa, în care a făcut referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care, prin hotărârile din 22 noiembrie 1995, 24 mai 2007, 12 februarie 2008 și 21 octombrie 2013, pronunțate în cauzele *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, *Dragotoniou și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 36 și 37, *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 141, și *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93, a reținut că formularea legilor nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre (a se vedea Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 8 iulie 2016, paragraful 46, Decizia nr. 772 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 3 mai 2017, paragraful 23, și Decizia nr. 722 din 5 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 30 iunie 2020, paragraful 26).

18. Aplicând considerentele anterior evocate la cauza de față, Curtea urmează să verifice dacă textele de lege criticate îndeplinesc condițiile de claritate, precizie și previzibilitate, astfel încât să fie în acord cu art. 1 alin. (5) din Constituție.

19. În ceea ce privește conținutul concret al noțiunii de „reducere” din cuprinsul art. 106 alin. (1) din Legea nr. 46/2008, Curtea reține că legiuitorul, atunci când dorește să confere un sens autonom unor concepte, le definește în cuprinsul respectivului act normativ. Pentru celelalte cazuri, definiția conceptelor utilizate de legiuitor este cea uzuală, cuprinsă și în Dicționarul explicativ al limbii române (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 110 din 28 februarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 452 din 5 iunie 2019, paragraful 18, și Decizia nr. 263 din 23 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 9 iulie 2019, paragraful 19). Prin urmare, termenul „reducere” are semnificația de micșorare, scădere, diminuare.

20. Curtea constată că, potrivit art. 106 alin. (1) din Legea nr. 46/2008, constituie infracțiune reducerea suprafeței fondului forestier național fără respectarea dispozițiilor art. 36 și 37 din același act normativ. Curtea reține că, în principiu, reducerea suprafeței fondului forestier național este interzisă (art. 35 din Legea nr. 46/2008). Prin excepție, legiuitorul a permis reducerea pentru situațiile prevăzute la art. 36 din Legea nr. 46/2008, respectiv scoaterea/definitivă a unor terenuri din fondul forestier național după declararea acestora de utilitate publică, în condițiile legii, terenuri destinate realizării obiectivelor de interes național, precum și a unor terenuri pe care sunt amplasate capacități de producție și/sau servicii pentru apărare de interes strategic pentru securitatea națională.

21. Din examinarea art. 37 din Legea nr. 46/2008, ale cărei dispoziții nu au fost respectate de autorul excepției, ceea ce a

duș la reducerea fondului forestier național, Curtea observă că acesta reglementează cu privire la posibilitatea scoaterii definitive din fondul forestier național a unor terenuri fără reducerea suprafeței fondului forestier. În acest caz, pentru a se evita reducerea, se reglementează obligația compensării terenurilor care pot fi scoase definitiv din fondul forestier național cu alte terenuri, potrivit alin. (3)—(9) din acest articol, singura excepție privind suprafețele mai mici de 50 m² pentru care beneficiarul scoaterii definitive poate să nu ofere teren în compensare, dar este obligat să plătească anticipat aprobării o sumă de 5 ori mai mare decât valoarea terenului care face obiectul scoaterii.

22. În concluzie, Curtea reține că art. 106 alin. (1) din Legea nr. 46/2008, prin raportare la dispozițiile art. 35 și art. 37 din aceeași lege, sunt clare, precise și previzibile, astfel încât destinatarii legii să poată adopta o conduită care să nu intre sub incidența legii penale.

23. În ceea ce privește critica potrivit căreia art. 106 alin. (1) din Legea nr. 46/2008 nu îndeplinește condițiile de calitate ale legii, întrucât norma de incriminare nu ar fi previzibilă prin prisma enumerării cuprinse în art. 1 alin. (2) lit. g) din același act normativ, Curtea constată că nici aceasta nu poate fi reținută.

24. Astfel, Curtea observă că în art. 1 alin. (1), alin. (2) lit. g) și alin. (3) din Legea nr. 46/2008, legiuitorul a detaliat elementele din care este compus fondul forestier național, respectiv totalitatea pădurilor, a terenurilor destinate împăduririi, a celor care servesc nevoilor de cultură, producție sau administrație silvică, a iazurilor, a albiilor pâraielor, a altor terenuri cu destinație forestieră, inclusiv cele neproductive, cuprinse în amenajamente silvice la data de 1 ianuarie 1990, inclusiv cu modificările de suprafață, conform operațiunilor de intrări-ieșiri efectuate în condițiile legii, indiferent de forma de proprietate. Acesta include, printre altele, și terenurile ocupate de construcții și curțile aferente acestora: sedii administrative, cabane, fazanerii, păstrăvării, crescătorii de animale de interes vânătorească, drumuri și căi ferate forestiere de transport, spații industriale, alte dotări tehnice specifice sectorului forestier, terenurile ocupate temporar și cele afectate de sarcini și/sau litigii, precum și terenurile forestiere din cadrul culoarului de frontieră și fâșiei de protecție a frontierei de stat și cele destinate realizării unor obiective din cadrul Sistemului Integrat de Securizare a Frontierei de Stat. Toate terenurile incluse în fondul forestier național sunt terenuri cu destinație forestieră.

25. Pe de altă parte, art. 106 alin. (1) din Legea nr. 46/2008 incriminează reducerea suprafeței fondului forestier național fără respectarea dispozițiilor art. 36 și 37, autorul aflându-se în ipoteza art. 37 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 46/2008, potrivit căreia pot fi scoase definitiv din fondul forestier național, doar cu condiția compensării acestora, fără reducerea suprafeței fondului forestier și cu plata anticipată a obligațiilor bănești, numai terenurile necesare realizării sau extinderii următoarelor categorii de lucrări și obiective: locuințe sau case de vacanță, numai în fondul forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice. Totodată, potrivit art. 38 alin. (1) din Legea nr. 46/2008 terenurile scoase definitiv din fondul forestier național [...] dobândesc destinația pe care beneficiarul a solicitat-o și care i-a fost aprobată.

26. Analizând conținutul articolelor antereferate, Curtea reține că art. 1 din Legea nr. 46/2008 enumeră generic elementele de conținut ale fondului forestier național existente la data intrării în vigoare a legii, iar art. 37 alin. (1) lit. c) din același act normativ reglementează situația specială în care pot fi scoase definitiv din fondul forestier național numai terenurile necesare realizării sau extinderii anumitor categorii de lucrări și obiective, printre care și terenurile necesare realizării locuințelor sau caselor de

vacanță. Curtea reține că texte de lege anterior menționate se referă la situații distincte, astfel încât art. 106 alin. (1) din Legea nr. 46/2008 îndeplinește condițiile de calitate ale legii prin prisma enumerării cuprinse în art. 1 alin. (2) lit. g) din același act normativ.

27. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, care incriminează amplasarea de construcții, investiții, în afara zonelor de dezvoltare durabilă din ariile naturale protejate, cu excepția celor destinate administrării ariei naturale protejate, a celor destinate prevenirii unor calamități naturale și a celor realizate în scopul asigurării securității naționale, Curtea constată că și acestea îndeplinesc criteriile de calitate ale legii, respectiv claritate, precizie, previzibilitate. Astfel, scopul ordonanței de urgență îl constituie garantarea conservării și utilizării durabile a patrimoniului natural, obiectiv de interes public major și componentă fundamentală a strategiei naționale pentru dezvoltare durabilă, aceasta reglementând, printre altele, categoriile de arii naturale protejate, constituirea, organizarea și dezvoltarea rețelei naționale de arii naturale protejate, a regimului acesteia, precum și regimul de administrare a ariilor naturale protejate. Potrivit art. 4 și art. 22 alin. (10) și (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, prin *arie naturală protejată* se înțelege zona terestră și/sau acvatică în care există specii de plante și animale sălbatice, elemente și formațiuni biogeografice, peisagistice, geologice, paleontologice, speologice sau de altă natură, cu valoare ecologică, științifică ori culturală deosebită, care are un regim special de protecție și conservare, stabilit conform prevederilor legale, iar *prin zonă de dezvoltare durabilă a activităților umane* se înțelege zona în care se permit activități de investiții/dezvoltare, cu prioritate cele de interes turistic, dar cu respectarea principiului de utilizare durabilă a resurselor naturale și de prevenire a oricărui efecte negative semnificative asupra biodiversității. Curtea mai observă că, potrivit art. 22 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, în zonele cu protecție strictă din ariile naturale protejate se interzice desfășurarea oricărui activități umane, cu excepția celor de cercetare, educație ecologică, activități de ecoturism, cu limitările descrise în planurile de management. În zonele de dezvoltare durabilă se pot desfășura activități de construcții/investiții, cu avizul administratorilor ariilor naturale

protejate pentru fiecare obiectiv, conforme planurilor de urbanism legal aprobate.

28. Curtea reține astfel că textul de lege criticat este clar, precis și previzibil sub aspectul interzicerii amplasării de construcții în afara zonelor de dezvoltare durabilă — în speță construcția fiind realizată într-o zonă cu protecție strictă. În ceea ce privește conținutul concret al noțiunii de „construcții”, Curtea observă că, potrivit jurisprudenței sale evocate la paragraful 19, definiția este cea uzuală, cuprinsă și în Dicționarul explicativ al limbii române, respectiv termenul „construcții” se referă la clădiri executate din diverse materiale, pe baza unui proiect, care servesc la adăpostire respectiv casă, edificiu, clădire. În lipsa unui regim juridic distinct reglementat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, urmează să se aplice regimul juridic general reglementat prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, completat cu aspectele specifice, cum ar fi obținerea avizului administratorilor ariilor naturale protejate, din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007.

29. În ceea ce privește stabilirea persoanei responsabile penal, a momentului consumării infracțiunii, cât și a modalității sub care se poate săvârși această infracțiune, având în vedere multitudinea de elemente materiale ce pot intra în conținutul său, Curtea reține că acestea sunt aspecte care se stabilesc de către organele judiciare. Totodată, rolul decizional conferit instanțelor judecătorești urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, potrivit celor reținute la paragraful 17 din prezenta decizie.

30. Referitor la încălcarea art. 16 din Legea fundamentală, Curtea reține că textele de lege criticate se aplică în egală măsură tuturor celor care săvârșesc faptele pe care acestea le incriminează, astfel încât nu se poate reține încălcarea textului constituțional invocat.

31. În final, Curtea observă că autorul nu indică motivele pentru care textele de lege criticate ar aduce atingere art. 44 din Constituție, iar din compararea acestora nu se poate reține în mod rezonabil existența unei minime critici de neconstituționalitate. Astfel, Curtea nu va analiza pe fond o astfel de critică, potrivit celor reținute prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012.

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca nefundată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nica Ion Popa în Dosarul nr. 4.098/205/2016 al Judecătoriai Câmpulung și constată că dispozițiile art. 106 alin. (1) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic și ale art. 52 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, în redactarea anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Câmpulung și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 769

din 22 octombrie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Ramona Augusta Boeriu în Dosarul nr. 6.927/318/2018 al Tribunalului Gorj — Secția I civilă. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 254D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Curtea s-a mai pronunțat asupra prevederilor criticate, prin Decizia nr. 365 din 16 iunie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 17 ianuarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 6.927/318/2018, **Tribunalul Gorj — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare.** Excepția a fost ridicată de Ramona Augusta Boeriu, apelantă-intimată într-un litigiu având ca obiect contestație la executare silită.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, se arată că prevederile criticate încalcă art. 115 alin. (4) din Constituție, deoarece nu au fost adoptate în considerarea unei situații extraordinare a cărei reglementare nu putea fi amânată, ci a unor diverse situații cu implicații financiare legate de punerea în executare a hotărârilor judecătorești. Aceasta reiese din faptul că se înregistrează creștere economică și că au fost luate numeroase măsuri de creșteri de salarii. Eșalonarea pe 5

ani a plății sumelor prevăzute de art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 este într-o vădită contradicție cu creșterea salariilor și a pensiilor. În sprijin sunt invocate jurisprudența Curții Constituționale referitoare la garanțiile constituționale ale executării obligațiilor constatate prin hotărâri judecătorești, precum și, *in extenso*, cele reținute prin Opinia separată la Decizia Curții Constituționale nr. 188 din 2 martie 2010. Prin această decizie a fost constatată constituționalitatea măsurii de eşalonare, în intervalul 2010—2012, a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2009. Opinia separată a invocat, în principal, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului potrivit căreia nu este permis autorităților statului să se prevealeze de lipsa de fonduri sau a altor resurse ca scuză pentru a nu onora debitul stabilit prin hotărâre judecătorească; complexitatea procedurii interne de executare sau a sistemului bugetar public nu este de natură să exonereze statul de obligația sa prevăzută de Convenție — de a garanta tuturor dreptul de a fi executate într-un termen rezonabil acele hotărâri judecătorești care sunt obligatorii și executorii și este obligația statelor contractante să își organizeze sistemul juridic în așa fel încât autoritățile competente să își poată executa obligațiile.

6. În final, autoarea excepției menționează jurisprudența instanțelor românești relevantă în cauză. Astfel, acestea resping, ca neîntemeiate, contestațiile la executare formulate de către instituțiile debitoare în temeiul art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „*Dacă executarea creanței stabilite prin titluri executorii nu începe sau continuă din cauza lipsei de fonduri, instituția debitoare este obligată ca, în termen de 6 luni, să facă demersurile necesare pentru a-și îndeplini obligația de plată. Acest termen curge de la data la care debitorul a primit somația de plată comunicată de organul competent de executare, la cererea creditorului*”. De asemenea, instanțele românești, constatând conflictul evident dintre prevederile de drept interne și cele ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, aplică, în temeiul art. 20 alin. (2) din Constituție, prevederile acestui din urmă instrument normativ.

7. **Tribunalul Gorj — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, implicațiile financiare legate de punerea în executare a hotărârilor judecătorești se pot constitui într-o situație extraordinară în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție, numai atât cât asemenea măsuri sunt motivate, în mod fundamentat, de apărarea stabilității economice a statului român. O atare situație

extraordinară, în mod evident, are un caracter temporar, regula în această materie fiind executarea hotărârilor judecătorești în conformitate cu dreptul comun, respectiv Codul de procedură civilă sau Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, după caz, chiar dacă debitor este statul. Altfel, Guvernul nu poate uza de reglementarea, în viitor, în mod nelimitat, a unor proceduri derogatorii de la dreptul comun, atunci când statul este debitor; este sarcina statului să găsească soluții pentru executarea conformă a hotărârilor judecătorești, potrivit dreptului comun. În caz contrar, nu ar mai exista o situație extraordinară, în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție, ci, mai degrabă, s-ar pune în evidență elemente de oportunitate legislativă.

8. De asemenea, art. 16 alin. (1) din Constituție nu este încălcat. Astfel, nu se poate reține existența discriminării între debitori, în sensul că statul ca debitor și-ar aroga mai multe drepturi decât debitorii persoane de drept privat în ceea ce privește executarea hotărârilor judecătorești. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 se aplică tuturor creditorilor care au creanțe de natură salarială împotriva statului.

9. Măsura contestată urmărește un scop legitim, adică stabilitatea economică, și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere, executarea eșalonată a hotărârilor judecătorești în cauză. Astfel, situația particulară ivită și motivată prin existența unei situații extraordinare reclamă o diferență evidentă de tratament juridic.

10. Cu privire la invocarea art. 21 din Constituție, instanța reține că textul criticat conține o măsură de natură să întărească finalitatea procesului judiciar, în sensul că reprezintă un prim pas al debitorului în ceea ce privește executarea creanței. Faptul că acesta își execută creanța într-o perioadă de 5 ani nu reprezintă o durată excesivă a executării unei hotărâri judecătorești, datorită caracterului sistemic al problemelor apărute în legătură cu executarea titlurilor executorii ale personalului bugetar. Or, în cauza de față, Guvernul nu numai că nu refuză executarea hotărârilor judecătorești, ci se obligă la plata eșalonată a sumelor prevăzute prin acestea. Executarea eșalonată a unor titluri executorii care au ca obiect drepturi bănești nu este interzisă în niciun mod de Convenție, ci reprezintă doar o altă modalitate de executare, fără ca acest lucru să însemne că este singura modalitate posibilă de executare pe care Guvernul o poate aplica.

11. În sfârșit, cu referire la critica întemeiată pe încălcarea dreptului de proprietate privată, instanța arată că prin măsura criticată nu se neagă existența și întinderea despăgubirilor constatate prin hotărâri judecătorești și nu se refuză punerea acestora în aplicare. Măsura criticată este una de garantare a dreptului de proprietate asupra bunului dobândit în sensul Convenției, fiind deci o aplicare a art. 44 alin. (2) din Constituție, în condițiile unei indisponibilități financiare de a executa printr-o singură tranșă sumele solicitate.

12. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1035 din 22 decembrie 2016, aprobată prin Legea nr. 152/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 27 iunie 2017, care au următorul conținut: „(1) *Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituțiile și autoritățile publice, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2017, se va realiza astfel:*

a) în primul an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 5% din valoarea titlului executoriu;

b) în al doilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 10% din valoarea titlului executoriu;

c) în al treilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;

d) în al patrulea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;

e) în al cincilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 35% din valoarea titlului executoriu.”

16. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) referitor la separația și echilibrul puterilor în stat, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind liberul acces la justiție, art. 44 alin. (2) privind dreptul de proprietate privată, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 115 alin. (4) referitor la condițiile în care pot fi adoptate ordonanțele de urgență.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 451 din 23 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1292 din 24 decembrie 2020, a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016. Astfel, Curtea a arătat că dispozițiile criticate se înscriu într-o practică recurentă a legiuitorului român de eșalonare succesivă a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2011 și în anii 2012, 2013, 2014, 2015 și 2016. Art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 prevede aplicarea acestei măsuri în 2017. În jurisprudența sa, Curtea a decis că astfel de măsuri au în vedere rezolvarea unei situații extraordinare prin reglementarea unor măsuri cu caracter temporar și derogatorii de la dreptul comun în materia executării hotărârilor judecătorești. Măsurile instituite urmăresc un scop legitim — asigurarea stabilității economice a țării — și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite

și obiectivul avut în vedere — executarea eșalonată a hotărârilor judecătorești în cauză.

18. Totodată, măsurile reglementate au un caracter pozitiv, în sensul că Guvernul recunoaște obligația de plată a autorității statale și se obligă la plata eșalonată a titlurilor executorii, modalitate de executare impusă de situația de excepție pe care o reprezintă, pe de o parte, proporția deosebit de semnificativă a creanțelor astfel acumulate împotriva statului și, pe de altă parte, stabilitatea economică a statului român în actualul context de criză economică națională și internațională.

19. În mod similar, Curtea a decis că sunt respectate și prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție, făcând referire punctuală la preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2016, potrivit căruia „*prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 [...] au fost aprobate măsurile privind salarizarea în anul 2016 a personalului din sectorul bugetar, precum și alte măsuri fiscal-bugetare cu impact semnificativ de reducere a cheltuielilor publice, care își încetează aplicabilitatea la data de 31 decembrie 2016*”. Ținând seama de acest aspect, precum și de faptul că, prin atribuțiile constituționale și toate caracteristicile instituționale pe care le posedă, Curtea a statuat că Guvernul este cel mai în măsură pentru a orienta și defini politica bugetară a statului și, ca atare, va acorda greutate aprecierii Guvernului cu privire la caracterul extraordinar al situației care l-a determinat să adopte Ordonanța de urgență nr. 99/2016 și, în particular, să mențină și în 2017 măsura de eșalonare a plăților salariale convenite în temeiul unor hotărâri judecătorești.

20. Distinct de cele reținute prin Decizia nr. 451 din 23 iunie 2020, precitată, Curtea observă că, în Decizia nr. 365 din 16 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 750 din 18 august 2020, paragraful 23, a constatat conformitatea prevederilor criticate în prezenta cauză cu art. 16 alin. (1) din Constituție. Astfel, Curtea a statuat că nu se poate reține existența niciunei discriminări între debitori, în sensul că statul ca debitor și-ar aroga mai multe drepturi decât debitorii persoane de drept privat în ceea ce privește executarea hotărârilor judecătorești. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că o deosebire de tratament juridic este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil, aceasta însemnând că nu urmărește un scop legitim sau nu

păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere (a se vedea hotărârile pronunțate în cauzele „*Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene*” împotriva Belgiei, 1968, paragraful 10, *Marckx împotriva Belgiei*, 1979, paragraful 33, *Rasmussen împotriva Danemarcei*, 1984, paragraful 38, *Abdulaziz, Cabales și Balkandali împotriva Regatului Unit*, 1985, paragraful 72, *Gaygusuz împotriva Austriei*, 1996, paragraful 42, *Larkos împotriva Cipru*, 1999, paragraful 29, *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, 2004, paragraful 24). Totodată, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, statele beneficiază de o anumită marjă de apreciere în a decide dacă și în ce măsură diferențele între diversele situații similare justifică un tratament juridic diferit, iar scopul acestei marje variază în funcție de anumite circumstanțe, de domeniu și de context (a se vedea hotărârile pronunțate în cauzele „*Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene*” împotriva Belgiei, 1968, *Gaygusuz împotriva Austriei*, 1996, *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, 2004). Or, Curtea Constituțională a reținut că măsura contestată urmărește un scop legitim — asigurarea stabilității economice a țării — și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere — executarea eșalonată a hotărârilor judecătorești în cauză. În aceste condiții, Curtea a constatat că situația particulară ivită și motivată prin existența unei situații extraordinare este una care reclamă o diferență evidentă de tratament juridic (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010, Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, Decizia nr. 24 din 17 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 29 februarie 2012, și Decizia nr. 384 din 1 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 699 din 14 noiembrie 2013).

21. Având în vedere jurisprudența Curții, precum și faptul că nu au intervenit elemente noi, de natură să impună reorientarea acesteia, Curtea va respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ramona Augusta Boeriu în Dosarul nr. 6.927/318/2018 al Tribunalului Gorj — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Gorj — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 22 octombrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului afacerilor interne nr. 105/2020 privind examinarea medicală a candidaților la concursurile de admitere în instituțiile de învățământ care formează personal pentru nevoile Ministerului Afacerilor Interne, precum și la concursurile de încadrare în Ministerul Afacerilor Interne

În temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 105/2020 privind examinarea medicală a candidaților la concursurile de admitere în instituțiile de învățământ care formează personal pentru nevoile Ministerului Afacerilor Interne, precum și la concursurile de încadrare în Ministerul Afacerilor Interne, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 595 din 7 iulie 2020, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) adeverință medicală privind concluziile examinării medicale, prevăzută în anexa nr. 5;”.

2. În anexa nr. 1, articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) În etapa de constituire a dosarului de recrutare, candidații prevăzuți la art. 3 din ordin depun la structura de resurse umane a unității de recrutare sau, după caz, la structura de resurse umane care asigură gestiunea resurselor umane pentru unitatea de recrutare adeverința eliberată de medicul de familie, precum și consimțământul informat, ale căror modele sunt prevăzute în anexele nr. 2 și 3 la ordin.

(2) Structura prevăzută la alin. (1) transmite medicului de unitate al unității de recrutare adeverința prevăzută la alin. (1), în vederea analizării.

(3) Medicul de unitate al unității de recrutare analizează datele medicale consemnate în adeverința medicală prevăzută la alin. (1), precum și corespondența dintre antecedentele personale patologice și/sau afecțiunile consemnate în cuprinsul adeverinței și baremele medicale prevăzute la art. 3.

(4) În situația în care antecedentele personale patologice și/sau afecțiunile consemnate de medicul de familie se încadrează în bolile/afecțiunile medicale care determină expres inapținutudinea medicală prin raportare la baremele medicale prevăzute la art. 3, candidații prevăzuți la art. 3 din ordin sunt declarați «INAPT» de medicul de unitate, care completează, pe verso, paragraful corespunzător din baremele medicale prevăzute la art. 3 și consemnează «NU POATE participa la concursul de admitere la o instituție de învățământ care formează personal pentru nevoile M.A.I./concursul de încadrare în M.A.I.». În această situație, procedura de recrutare și selecție încetează.

(5) Adeverința medicală completată potrivit alin. (4), semnată și parafată de medicul de unitate, se transmite prin adresă la structura prevăzută la alin. (1), care o aduce la cunoștința candidatului sub semnătură.

(6) Declarația inapținutudinei potrivit alin. (4) nu se contestă.”

3. În anexa nr. 1, articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Examinarea medicală a candidaților prevăzuți la art. 3 din ordin se realizează după susținerea probei/probelor de concurs, cu excepția candidaților la instituțiile de învățământ din afara Ministerului Afacerilor Interne, pentru care examinarea medicală se realizează anterior susținerii acestora.

(2) Examinarea medicală prevăzută la alin. (1) se realizează la nivelul centrelor medicale județene, centrelor medicale de diagnostic și tratament ambulatoriu și spitalelor din rețeaua sanitară a Ministerului Afacerilor Interne.

(3) Examinarea medicală prevăzută la alin. (1) se realizează prin grija centrelor medicale de diagnostic și tratament ambulatoriu din rețeaua sanitară a Ministerului Afacerilor Interne, în a căror arie de responsabilitate se află medicii de unitate prevăzuți la art. 1 alin. (3).

(4) Pentru realizarea examinării medicale, unitățile prevăzute la alin. (3) iau măsuri în vederea asigurării personalului specializat necesar.

(5) În situația în care nu se poate asigura personal conform alin. (4), unitățile prevăzute la alin. (3) colaborează, în vederea realizării anumitor examene de specialitate și investigații paraclinice, cu unități specializate din rețeaua sanitară a Ministerului Afacerilor Interne, cu respectarea criteriului proximității teritoriale.

(6) În cazul în care unele examene de specialitate și investigații paraclinice nu pot fi realizate în unitățile specializate prevăzute la alin. (5), unitățile prevăzute la alin. (3) colaborează cu ambulatoriile de specialitate/centrelor medicale de diagnostic și tratament ambulatoriu/spitalele din cadrul rețelelor sanitare din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, cu respectarea criteriului proximității teritoriale.

(7) În situația în care nu există posibilitatea efectuării anumitor investigații paraclinice în condițiile prevăzute la alin. (3)—(6), acestea pot fi realizate prin unități sanitare acreditate și autorizate, potrivit legii.

(8) Directorul Direcției medicale a Ministerului Afacerilor Interne poate emite dispoziții privind organizarea și coordonarea examinării medicale.”

4. În anexa nr. 1 la articolul 4, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Fișa medicală se deschide de către medicul de unitate pe bază de adresă întocmită de structura prevăzută la art. 1 alin. (1), în care se precizează scopul pentru care cel în cauză a fost selecționat.”

5. În anexa nr. 1, articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) În vederea examinării medicale, candidații sunt obligați să prezinte medicului de unitate o copie a adeverinței eliberate de medicul de familie, depusă în dosarul de recrutare.

(2) Examinarea medicală cuprinde date anamnestice, examene clinice pe aparate și sisteme morfofuncționale și investigații paraclinice, completându-se integral toate secțiunile fișei medicale, în ordinea prevăzută în cuprinsul acesteia.

(3) Rezultatul fiecărui examen medical efectuat se concluzionează prin exprimarea aptitudinii pe specialitatea respectivă, raportată la baremele medicale în vigoare, și se certifică prin semnătura și parafa medicului examinator.

(4) În situația observării directe, în cursul examinării medicale, a existenței la candidați a unor tatuaje ori elemente ornamentale, de orice natură, aplicate, inserate sau implantate

pe/în corp, neacoperite de vestimentație, în ținuta de vară, sau a altor criterii specifice pe linie de resurse umane prevăzute de actele normative în vigoare, medicul de unitate le consemnează în fișa medicală, care se transmite ulterior, cu adresă de înaintare, unității de recrutare.

(5) Concluziile privind continuarea procedurii de recrutare și selecție a candidaților în situația prevăzută la alin. (4) se stabilesc de către structurile prevăzute la art. 1 alin. (1) care au solicitat examinarea medicală, prin raportare la condițiile legale și criteriile specifice de recrutare și selecție, prevăzute de actele normative în vigoare.

(6) În cazul unor suspiciuni fundamentate de afecțiuni prevăzute în baremele medicale, pentru precizarea diagnosticului, se pot solicita orice examene de specialitate clinice sau investigații paraclinice necesare. În cazul în care candidatul nu este de acord cu efectuarea examinărilor ori investigațiilor suplimentare menționate, neputându-se concluziona aptitudinea medicală, acesta va fi declarat «INAPT».

(7) Declararea inaptitudinii potrivit alin. (6) nu se contestă.”

6. În anexa nr. 1 la articolul 6, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) După încheierea fișei medicale, medicul de unitate eliberează adeverința privind concluziile examinării medicale, pe care o aduce la cunoștință, sub semnătură, și o înmânează candidatului, conform solicitării și scopului precizate în adresa transmisă de structura prevăzută la art. 1 alin. (1), în vederea depunerii acesteia la dosarul de recrutare. Modelul adeverinței este prevăzut în anexa nr. 5 la ordin.”

7. În anexa nr. 1 la articolul 6, după alineatul (4) se introduc trei noi alineate, alineatele (4)¹—(4)³, cu următorul cuprins:

„(4)¹ La cererea candidatului, medicul de unitate care eliberează adeverința privind concluziile examinării medicale îi înmânează acestuia fișa medicală, în copie conformă cu originalul.

(4)² În situația în care candidatul nu se prezintă cu fișa medicală la medicul de unitate în vederea consemnării concluziei potrivit alin. (2), nu se eliberează adeverința prevăzută în anexa nr. 5 la ordin.

(4)³ Procedura de recrutare și selecție încetează în situația în care adeverința nu este depusă de candidat în condițiile alin. (4), până la expirarea perioadei aferente procedurii.”

8. În anexa nr. 1, articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Candidații pot contesta rezultatul examinării medicale printr-o contestație scrisă formulată în termen de cel mult două zile de la data luării la cunoștință a concluziei examinării/examenelor medicale.

(2) Contestația se depune împreună cu fișa medicală, în copie conformă cu originalul, precum și cu orice alte documente medicale relevante pentru soluționarea contestației la sediul Direcției medicale sau prin poștă electronică ori prin fax și se soluționează în termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la înregistrarea la nivelul secretariatului Direcției medicale, de către Comisia de soluționare a contestațiilor candidaților respinși pe criterii medicale, denumită în continuare *Comisia de soluționare a contestațiilor*, constituită la nivelul Direcției medicale a Ministerului Afacerilor Interne.

(3) Comisia de soluționare a contestațiilor este constituită din:

a) medic coordonator — medic specialist/primar, desemnat din cadrul Direcției medicale;

b) medic examinator — medic specialist/primar în una dintre specialitățile medicale prevăzute în Nomenclatorul de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, în funcție de criteriul medical din barem care a constituit motivul respingerii candidatului, desemnat din cadrul unităților sanitare subordonate Direcției medicale;

c) ofițer cu studii superioare specializare Drept, desemnat din cadrul Direcției medicale;

d) secretar, desemnat din cadrul Direcției medicale.

(4) Pentru buna funcționare a Comisiei de soluționare a contestațiilor se desemnează supleanți pentru persoanele prevăzute la alin. (3) lit. a), c) și d).

(5) Componenta nominală a Comisiei de soluționare a contestațiilor se dispune anual, prin dispoziția directorului Direcției medicale, pentru persoanele prevăzute la alin. (3) lit. a), c) și d), atât pentru titular, cât și pentru supleant. Nominalizarea persoanei prevăzute la alin. (3) lit. b) se face prin dispoziție zilnică pe unitate a directorului Direcției Medicale, în funcție de specialitatea medicală necesară reexaminării candidatului și de criteriul sau criteriile medicale ce fac obiectul contestației, în scopul soluționării contestației.

(6) Soluționarea contestației are la bază reexaminarea medicală a candidatului de către medicul prevăzut la alin. (3) lit. b), strict pe criteriul medical din barem care a constituit motivul declarării acestuia «INAPT».

(7) Rezultatul fiecărui examen medical de specialitate care face parte din reexaminarea medicală, conform criteriilor medicale din barem testate, se consemnează în rubricile corespunzătoare din fișa medicală-tip pentru soluționarea contestațiilor, prevăzută în anexa nr. 6 la ordin, și se certifică prin semnătura și parafa medicului examinator.

(8) Data, locul și ora efectuării reexaminării medicale se stabilesc de către Comisia de soluționare a contestațiilor, urmând ca aceste date să fie comunicate în timp util candidaților.

(9) Candidații sunt obligați să se prezinte la data, locul și ora stabilite conform alin. (8), ne reprezentarea atrăgând după sine adoptarea de către Comisia de soluționare a contestațiilor a soluției prevăzute la alin. (12) lit. b).

(10) Dacă în urma reexaminării medicale există suspiciuni fundamentate de afecțiuni medicale prevăzute în barem, medicul examinator poate solicita completarea cu investigații suplimentare și examene de specialitate, după caz, ce se realizează prin intermediul unităților din rețeaua sanitară a Ministerului Afacerilor Interne. În cazul în care investigațiile suplimentare și examenele de specialitate nu pot fi realizate prin rețeaua sanitară a Ministerului Afacerilor Interne, acestea se efectuează prin celelalte unități prevăzute la art. 2 alin. (6) și (7).

(11) În cazul în care candidatul nu este de acord cu efectuarea examinărilor medicale suplimentare menționate, neputându-se concluziona aptitudinea pentru încadrare/admitere, acesta va fi declarat «INAPT», conform concluziei inițiale.

(12) Soluțiile pe care le poate adopta Comisia de soluționare a contestațiilor, depuse potrivit alin. (2), sunt:

a) respingerea contestației ca fiind tardiv introdusă;

b) respingerea contestației ca neîntemeiată, cu declararea «INAPT» a candidatului și menționarea paragrafului corespunzător din baremul medical;

c) admiterea contestației ca întemeiată, cu declararea «APT» a candidatului.

(13) Soluția adoptată conform alin. (12) se aduce la cunoștința candidatului prin semnarea de către acesta a fișei medicale-tip pentru soluționarea contestațiilor. În situația în care candidatul refuză să semneze, soluția se comunică prin orice mijloc de comunicare scrisă.

(14) Soluționarea contestației se materializează prin întocmirea unui proces-verbal, semnat de membrii Comisiei de soluționare a contestațiilor, în cuprinsul căruia sunt consemnate concluziile care stau la baza soluției adoptate conform alin. (12).

(15) În cazul admiterii contestației, cu declararea «APT» a candidatului, fișa medicală-tip pentru soluționarea contestațiilor se atașează la fișa medicală a candidatului, înlocuind, după caz, examenul medical anterior ce a fost contestat. Fișa medicală-tip pentru soluționarea contestațiilor în original se înmânează candidatului, în vederea continuării procedurii de recrutare și selecție.

(16) În cazul respingerii contestației cu declararea «INAPT» a candidatului, în fișa medicală-tip pentru soluționarea contestațiilor se menționează paragraful corespunzător din baremul medical. Fișa medicală-tip pentru soluționarea contestațiilor se transmite medicului de unitate, în original, prin grija Comisiei de soluționare

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Direcția medicală

Unitatea

Din analiza conținutului prezentei adeverințe se constată:

POATE PARTICIPA la concursul de admitere la o instituție de învățământ care formează personal pentru nevoile M.A.I./concursul de încadrare în M.A.I., conform prezentei adeverințe medicale eliberate de medicul de familie.

SAU

1) „INAPT”, conform paragrafului nr. din anexa nr. 1 la Ordinul ministrului apărării naționale, al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, al ministrului justiției, al directorului Serviciului Român de Informații, al directorului Serviciului de Informații Externe, al directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale și al directorului Serviciului de Protecție și Pază nr. M.55/107/2.587/C/10.357/210/496/831/2014²⁾ (în baza antecedentelor patologice personale, afecțiunilor, bolilor neuropsihice și toxicomaniilor consemnate de către medicul de familie), sens în care NU POATE PARTICIPA la concursul de admitere la o instituție de învățământ care formează personal pentru nevoile M.A.I./concursul de încadrare în M.A.I.

Data

Semnătura și parafa medicului de unitate

NOTĂ:

Documentul conține date cu caracter personal ce intră sub incidența Regulamentului (UE) 2016/679; diseminarea/manipularea acestui document va fi efectuată cu respectarea cadrului legal invocat.

¹⁾ Se va completa doar în situația în care este menționată în adeverința medicală o afecțiune care determină expres inaptitudinea medicală prin raportare la baremele medicale în vigoare.

²⁾ Pentru aprobarea baremelor medicale privind efectuarea examenului medical pentru admiterea în unitățile/instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, pe perioada școlarizării elevilor și studenților în unitățile/instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, pentru ocuparea funcțiilor de soldat/gradat profesionist, precum și pentru candidații care urmează a fi chemați/rechemați/încadrați în rândul cadrelor militare în activitate/polițiștilor în serviciu/funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, cu modificările și completările ulterioare.

ANEXA Nr. 2
(Anexa nr. 4 la Ordinul nr. 105/2020)

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Direcția medicală

Unitatea

Nr.

**FIȘĂ MEDICALĂ-TIP
de admitere/încadrare în MAI**

Numele și prenumele

Data și locul nașterii

Domiciliul, C.I..... seria..... nr., ocupația

Unitatea MAI care solicită examinarea și scopul (admitere/încadrare)

Dacă a mai lucrat în MAI

Dacă a mai fost examinat pentru admitere/încadrare în MAI

Funcția pentru care concurează

Profesiuni anterioare

Condiții de viață și muncă

Declar că nu am suferit și nu sufăr de boli neuropsihice, boli cronice sau infectocontagioase (dacă da, se consemnează afecțiunile medicale în cauză).

Nu port lentile de contact.

Sunt de acord cu efectuarea tuturor investigațiilor necesare concluzionării prezentei fișe.

Semnătura candidatului,

I. Se completează de medicul de unitate:

Antecedente personale:

Fiziologice

Patologice

Antecedente heredocolaterale semnificative:

Examen clinic general pe aparate și sisteme:

Date antropometrice:

Talía Greutatea I.M.C. (indice de masă corporală)

Aspect general (tegumente și mucoase, țesut celular subcutanat, sistem ganglionar, sistem muscular, sistem osos, orientare temporo-spațială, existența eventualelor tatuaje ori elemente ornamentale, de orice natură, aplicate, inserate sau implantate pe/în corp, neacoperite de vestimentație, în ținuta de vară, sau a altor criterii specifice pe linie de resurse umane):

A.V. (acuitate vizuală) Simț cromatic (tabel Ishihara)

Aparatul respirator:

Clinic

Aparatul cardiovascular:

Clinic

Aparatul digestiv:

Clinic

Aparatul urogenital:

Clinic

Clinostatism Ortostatism

T.A. sistolică

T.A. diastolică

Frecvența cardiacă

Semnătura și parafa medicului de unitate

II. Examene paraclinice¹⁾:

Rx. pulmonar (examinare radiologică):

.....

.....

.....

Semnătura și parafa medicului

¹⁾ Se vor efectua în unitățile sanitare stabilite de centrele medicale de diagnostic și tratament ambulatoriu conform ariei de responsabilitate, cu respectarea prevederilor art. 2 din anexa nr. 1 la Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 105/2020 privind examinarea medicală a candidaților la concursurile de admitere în instituțiile de învățământ care formează personal pentru nevoile Ministerului Afacerilor Interne, precum și la concursurile de încadrare în Ministerul Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare.

Ekg (electrocardiogramă):

Semnătura și parafa medicului

Ecografie abdomino-pelvină:

Semnătura și parafa medicului

Examen de laborator:

Hemoleucograma

VSH Glicemie TGP TGO GGT

Colesterol Trigliceride Uree Creatinină Acid uric

Testul HIV VDRL

AgHBs Ac anti-HCV TSH ATPO.....

FT4

Sumar de urină

Semnătura și parafa medicului

III. Se completează de medicii specialiști, conform specialității și competenței²⁾:

Examen clinice de specialitate:

Examen cardiologic:

Clinic

APT/INAPT conform paragrafului nr. din baremul medical³⁾

Semnătura și parafa medicului

²⁾ Se vor efectua în unitățile sanitare stabilite de centrele medicale de diagnostic și tratament ambulatoriu conform ariei de responsabilitate, cu respectarea prevederilor art. 2 din anexa nr. 1 la Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 105/2020 privind examinarea medicală a candidaților la concursurile de admitere în instituțiile de învățământ care formează personal pentru nevoile Ministerului Afacerilor Interne, precum și la concursurile de încadrare în Ministerul Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare.

³⁾ Ordinul ministrului apărării naționale, al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, al ministrului justiției, al directorului Serviciului Român de Informații, al directorului Serviciului de Informații Externe, al directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale și al directorului Serviciului de Protecție și Pază nr. M.55/107/2.587/C/10.357/210/496/831/2014 pentru aprobarea baremelor medicale privind efectuarea examenului medical pentru admiterea în unitățile/instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, pe perioada școlarizării elevilor și studenților în unitățile/instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, pentru ocuparea funcțiilor de soldat/gradat profesionist, precum și pentru candidații care urmează a fi chemați/rechemati/încadrați în rândul cadrelor militare în activitate/polițiștilor în serviciu/funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, cu modificările și completările ulterioare.

Examen chirurgical:

Clinic

APT/INAPT conform paragrafului nr. din baremul medical

Semnătura și parafa medicului

Examen ortopedic:

Clinic

APT/INAPT conform paragrafului nr. din baremul medical;

Semnătura și parafa medicului

Examen oftalmologic:

Clinic

Acuitate vizuală:

OD

OS

Simț cromatic

Fund de ochi

APT/INAPT conform paragrafului nr. din baremul medical

Semnătura și parafa medicului

Examen ORL:

Clinic

Audiometrie

APT/INAPT conform paragrafului nr. din baremul medical

Semnătura și parafa medicului

Examen neurologic:

Sensibilitate

Motilitate

Reflectivitate

Nervi cranieni

Coordonare

Echilibru

APT/INAPT conform paragrafului nr. din baremul medical

Semnătura și parafa medicului

Examen psihiatric:

Antecedente familiale

Antecedente personale

Comportament

Limbaj

APT/INAPT conform paragrafului nr. din baremul medical

Semnătura și parafa medicului

Examen boli interne:

Clinic

